

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. II. An, & quatenus prohibita sit, vel permissa rerum Ecclesiasticarum
permutatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

directo, deterior fiat; si verò professus hic fuerit in religione incapaci bonorum stabiliū, transit ad hæredes, vel proximum consanguineum, qui ab intestato succederet, vel si nullus talis adsit, expirat Emphyteusis. Si autem sit Emphyteusis ex pacto & providentia, perti-

net ad eos, qui secundum investituram vocantur, cum professus talis pro tuo habeatur. Plura de hac re in tit. de feudis Feudis disposita, quibus multam affinitatem habet Emphyteusis.

TITVLVS XIX.

DE RERUM PERMUTATIONE.

§. I.

Quid sit permutatio, & quomodo a venditione distinguatur?

Permutatio latissimè & in genere sumpta, quamvis omnes contractus reciprocos, & non gratuitos, etiam innominatos, in quibus aliquid ultrò citròque datur, completi possit, specificè tamen, & strictè sumpta definitur esse certa rei pro altera, vicaria & mutua prestatio. Sive ut dicunt alii; est contractus innominatus juris gentium, & bona fidei, re & consensu constans, in quo certa res in specie, seu individuo, cum alia re certa & individua speciei commutatur. Ex qua descriptione etiam patet, quòd in eo potissimum à venditione differat permutatio, quòd in illa pretium, sive pecunia pro re detur, in permutacione verò res pro re; venditio solo consensu contrahentium substantialiter perficitur, permutatio verò rei traditione, seu mutuà rerum translatione. &c

§. II.

An, & quatenus prohibita sit permutatio rerum Ecclesiasticarum?

Permutari res Ecclesiasticas, seu aut mobiles pretiosas, que servari possunt, sine causis & solennibus à jure requisitis non posse, etiam patet: Ex cap. 2. h. t. ita ut illegitimè factæ commutationes, & certæ pœnæ ab illegitimè permutatis, si traditione utriusque Ecclesiæ sit completa, incurrent, cum talis permutatio speciem alienationis habeat. Si tamen Princeps, vel Ecclesiæ magnus Patronus, potestatem causa permutacionem talem rei Ecclesiasticæ immobilis petat, vel aliam rem immobilem ejusdem speciei & pretii, licitè ea fieri potest, alia causa, adhibitis tamen sollemnitatibus, & sanctione papistica, aut Imperatoriâ, vel à Principe, aut Principliâ confirmatione, prout ex cap.

Primo 1. h. e. patet, cum honor & merita talis principis, sine damno Ecclesie, hoc exigant. Mancipia vero Ecclesie permutari non possunt, nisi ad libertatem, alius Laicorum mancipiis postmodum Ecclesie servituti subiectis, prout statuitur in Cap. 3. & 4. h. e. & quamvis Ecclesie, & beneficia, si jure proprietatis teneantur, vendi pro pretio non possunt (ne spirituale pro pretio temporali aestimetur) possunt tamen ex iusta causa utilitatis & aliis solemnitatibus adhibitis invicem permutari, tam quoad se quam quoad possessiones annexas, prout habetur ex Cap. ad questiones 6. h. e. & cap. cum Venerabilis 6. de except. compensando etiam numerato pretio excessum reddituum, quas copiosiores una Ecclesia habet, quam altera, inter quas facta est permutatio; fatentur tamen plerique AA. tutius, & consultius esse, ut in tali casu duo distincti contractus celebrentur, quorum uno Ecclesie ipsae inter se permutentur, sine interveniente pretio; altero vero permutentur possessiones & redditus talium Ecclesiarum, excessum compensando per pretii solutionem, ut ne videatur pretium solvi pro re spirituali, pro Ecclesia scilicet, quod videtur etiam innuere satis Pontifex in relato cap. ad quas.

§. III.

De permutatione beneficiorum, & conditionibus ad illam requisitis.

Sermo hic est de beneficiis, quae in Titulum possidentur & obtinentur, quorum permutatio aliud non est, quam reciproca duorum resignatio Clericorum

ex causa permutationis facta, per quam suum beneficium quilibet dimittit, ut alterius secum permutans beneficium obtineat. Licite autem ac valide hanc permutationem fieri posse, si certae conditiones observentur, ex variis juribus hujus tituli patet: inter conditiones autem requisitas prima est, ut uterque permutans habeat jus in beneficio permutato, si enim unus eorum nullum jus, aut titulum in beneficio habet, nullum etiam potest transferre in alterum, & consequenter nulla est permutatio. Secunda est, ut uterque permutantium beneficium suum resignet in manus superioris ordinarii, cui beneficium est subiectum, sive unus idemque ille sit, respectu utriusque permutantis, sive alius sit respectu unius, & alius respectu alterius, prout colligitur ex Cap. Vnic. h. e. in sexto ita ut si unus permutantium beneficium suum resignavit, & alter permutantium nolit suum resignare, possit, qui prius resignavit ex causa permutationis, iterum suum beneficium repetere, & (per novam saltem collationem) obtinere debeat, cum resignatio hujus sub conditione, non quidem suspensiva, sed resolutiva facta sit, uti colligitur etiam ex cap. cum universorum 8. h. e. Tertia est ut beneficiorum, quorum resignatio a superiore admitti fuit, quae ex causa permutationis vacant, fiat a superiore collatio, & quidem ipsis permutantibus, (prout habetur in Clement. ne concessione h. e. juncta Glossa V. conferantur, ita ut collatio aliter facta sit irrita, ne concessione juris utentibus, ut ait Pontifex, illud videatur) non quidem simul, & eodem prorsus